

העולם הזה

השבועון המצוייר לאינפורמציה

החוב נלקח 8 תל"אביב (לירי תוארוו) א ה ל י ת. 184 מל. 26225 עמון המכרס: עולמסרס"ר. דוריל: העולם הזה כע"מ. דעוס ישראל כע"מ. ת"א

השער

דומנית אביבה פרלמן במלון "דד", תל"אביב (עמודים 11-9)

העורך הראשי: אורי אבנר
ראש המערכת: שלום כהן

עורך משנה: כיתוב ישיעהו לביא

הכתב הראשי: עמנואל פרת

תברי המערכת:

רוב איתן, משה כראמרי, יחיאל בשן, יהודה נבאי, נצה נבי, לילי גלילי, רותי ורדי, אוסקר טאובר, עמוס קינן, סילבי קשת
מ"מ ראש מערכת, ירושלים: מוכיר מערכת, חיפה: אורי דן

מנהל מעבדה: רוד מרזינג

ראש המנהלה: שלמה יערי

להתמרר על פארוק ועל ממשלתו, היה מרגיש עצמו מרוצה מהנהלת העניינים. הוא לא היה מקדיש את כרצו לארגון הפיכה נגד המשטר, ואולי לא היה העולם שומע איפסם את שמו של אלוף-משנה (ואולי אלוף או רב-אלוף) גמאל עבד אל-נאסר. או להיפך, ירית באותם רגעים ספורים למעלה ממאה כדורי מלקל לעבר הדמויות שהתרוצצו מסביב. בסך הכל ירינו, בלי ספק, אלפי כדורים, במכת"אש אחת עצומה. אחד הכדורים (מענין, של מי?) פצע את עבד אל-נאסר. כה היה קורה אילו מישנה מאתנו היה מסיט את המקלע כמה מילי מטרים הצדה, וגמאל היה נהרג? האם היתה פריצה מה שקרה השבוע?

הארוחה האמיתית היתה, כמובן, אחר-כך, בכיס פאלוגה.

דומני שאין איש שראה באותם הימים את רצועת הכביש הקטנה, המנותקת וה"עלובה, שלא הרגיש בשום הערכה כל שהיא לאיבד הכוחות. בדרך כלל לא הגיעה הלחימה הערבית במלחמה האחרונה לרמה גבוהה ביותר. אולם גם איש-פלמ"ח לא היה מת"ייש במעשיהם של עבד אל-נאסר וחבריו בתוך הכיתור.

הפצצנו אותם בכרוזים ובנאומי-מקול. הפגנו אותם קשות. כמעט שום אספקה לא חדרה במעד לטבעת שלנו, פרט לכמה שיי"רות של מלגים שהסתגנו אין שהוא. בכיס חסרו רפואות וסמייהרדמה לפצועים. בכל זאת לא היו כמעט עריקים.

ניה הזויק אותם? דבר שחסר, לרוב, לערבים: מנהיגות. הקצינים — ובראשם סעיד טאהא, המפקד הכושל, ועבד אל-נאסר — אצו מעמדה לעבדה. מבית-חולים לעמדת פיקוד, הטיפו, הסבירו, עודדו. הם רבצו בבוך כחייליהם, השתתפו בסבלם, ברעב. והנה נתגלה להם שבג הפלאח המרוו, אליז תיחסי תמיד בבון, יכול לעלות לגובה אנושי.

היה זה בלי ספק לקח לא-ישיכח לעבד אל-נאסר, שהיה אז בן 30, הוא ניסה להרגל לקח זה לחיים הפוליטיים והכלכליים של ארצו. זה עלול לפתוח פתח תקוה גם לנו — תמיד כדאי יותר לשוחח עם חייל צעיר ומפוכח מאשר עם פוליטיקאי זקן צר-אופק, הסבור שמה שחלפה עליו.

אולם זה גם פותח פתח לחשש ולדאגה. אם יצליח עבד אל-נאסר והיפוך יחד עם זה אוטיישראל ציוני, הוא עלול להעמיד נגדנו מעצמה ערבית מסוג חדש לגמרי. וזה מטיל עלינו תובת חמורות מאוד, כבר היום.

דע לך דבר אחד. כי אנתנו מכירים את כל הסופרים שלכם ואנתנו יודעים אפילו איפה הם גרים אנתנו נצא ביום אחד וניתן לכם את המנה שלכם. ראה הרהתי אותך והסופר שלכם עמנואל פרת הוא יקבל את המנה הטובה שלו. לפני המ"כ אתנו: כל סקס מזוהרים ואחרי זה בא המכות. אנתנו מקוים כי אתם תקבלו את המנה בעוד כמה שבועות עוד לפני תן הפסקה.

אנתו שולחים לכם כאן עתקה אם אתם צריכים כשביל המשטרה האנטסופ שלכם.

בחזרו נטור"יקרתא, ירושלים אתם כולכם תקבלו מכות בעד כל השמעות שלכם על היהדות החרדית דברי שקר אתם כותבים, דברים נבזים אתם מראים, אתם חושבים שער כדי כך נתן לכם לעשות מאיתנו צחוק ולעז. חיכם כסכנה.

הכתבה על מאה שערים (העולם הזה 853) דור"קא הפתיעה אותי לטובה. הוכחתם בנרות ורצינות במיפולכם השקט והאובייקטיבי (כמעט הייתי אומר האוהד) בבקיעת הרובע הדתי הקצוני...

שמואל פיינברג, ירושלים
מתי יבינו אנשי מאה-שערים כי מדינת-ישראל היא מדינת העם היהודי וכי ביום שתחול להיות — יתחל מלחיות גם העם היהודי?

ישעיהו הלפרן, ירושלים
מה רוצים מהם? מדוע לא נותנים להם לחיות בניטו שלהם — עם השוכות שלהם, והמנהיגים שלהם והכנות הכלתי-מניוסיס שלהם? לי הם לא מפרעים...

נוער רוקר ומתנשק
ההרס המוסל על חברי תנועות הנוער הפורשים ממסגרת התנועה (העולם הזה 852) אינו מאורגן כלל וכלל. ובררך כלל אין עויבת התנועה נודרת נ"תוקיחסים מוחלט. אלא ביטול הקשר המשמעי עם קו התנועה.

שמריו לוי, מדרוך נוער, ירושלים
...אנתו אורי, שכל דאנתו לעשות רושם בכמר נית אביו והמחפש פתרון בנשפירידיקוד, הרי אין הוא מייצג אלא את הנוער שנקרא במלחמת העצמאות ולפניה, "נוער הזהב" (ומשתמשים). ישנו נוער אחר, אשר לפחות מצא את ההתה — בתוך רים המצאים במלכיה, ידעו, נכרעם או פסעס, ואשר כל חיפושם הוא אחר תקציבים — על כרי איסור העישון או הנבלת להיות...

נח אשכנזי, חיפה
חן חן על הרפורמזיה, השתמם את כל האמת במציאות של הנוער כיום. הלא כל מה שכתבתם נכון גם לפני חברתי.

רב"ש דוב ניגר, צה"ל
הנוער אשר עמו שוחח ככתבם לא עזב את תנועת הנוער — אלא סולק משתי תנועות נוער ביו אחר זו, תנועות אשר לא דרשו ממנו כל הני שמה או מאמץ תלוצי והיו רק מעין חברות סאי לוניות מאורגנות.

יצחק גורן, תל"אביב
בכיתתנו (שבועית, עירונית) נלקבל חורר מטעם העיריה בנוגע למפעל לעזרה לילדי השכונות ה"מזונות. נתבקשה עזרה מינימאלית של כארבע שעות שבועיים. מענין: התנדבו רוקא אלה המ"אורגנים בתנועות נוער והקמוסיס מיליא עובדות הרבכה בתן. נוער הזהב, המכלה זמני כרחובות ונכתי-קילונע לא הורמא אף אצבע אחת... אין לה זמן!

בנימין נוסבכה, חבר בני-עקיבא תל"אביב
מחבר אמאר תיאר רק את הצד השלילי שבי חברה הסלונות ולא טרח לתאר את החיובי שבה. הוא הצד החברתי. אם כפוח הוא בצדקת דבריו, מדוע מפתיר הוא את והתו ואינו מפרש בשמו? זהבה כרנוב, בן גולדמן,

בטם חברת "נרקיס", תל"אביב
אין לצדקת"דברים כל קשר עם עקרונן המערכת שלא זהות הכותב חשובה כי אם מטירת האינפורמציה.

היתה נערה, שמה אילנה, אך אתמול עוד אכלה היא בננה. בחורה להיות החליטה פיקורים השפה והבליטה, אך כשהייתה אחרה — בחוק היא לנה. מוניה שביט, נשר

חונכות הדרו
ברצוני לדעת מה אמת בשמועה שהדרו מפיו בדבר הצטרפותכם למפלגת הציונים הכלליים.

אברהם מאיר, ירושלים
אינפורמציה זו מדוייקת כשאר האינפורציה בעתון הסובל באופן כרוני מעצירות של כשרון ומשגשול של שקרים.

היורדים לגרמניה
איזה הסבר מתאים לפרשה ענומה! הסיפור על חברת הפרסומת האמריקאית (העולם הזה 853) שיישעה לממשלת נומייה שלם שילומים ליהודים אומנם היה מענין. אולם מעל לכל קבע סופית את אופיו המשפיל של כל ההסכם.

אליהו דנון, תל"אביב
...ואלה שחזרו לאותה ארץ, אלה היורדים, אלה שברחו ממנה כשפנים, אלה שבהריונו סיכנו עצ"מם ונשאום על נכס בלילות שחורים משחור, לאלה ההזורים בקשה לי אליכם: מסרו שלום

גם אתה יכול לזכות!

החל מהשבוע, ובמשך ש- לושת השבועות הקרובים, יופיעו בעמוד אחרון של הגליון חידושי התחרות הג- דולה לקוראי "העולם הזה". החידושים ערוכים כך שכל אדם הקורא את העתון פחות או יותר ב- קביעות יוכל להשתתף בתחרות ולע- נות זכינה על שאלותיו.

נסיעה לאירופה הלור וחזר

אשר תוגרל בין הפותרים כמעמד ציבורי על-ידי שופ- טים שאינם תלויים במער- כת.

פנתו את החידון, שמור על ה- תלוש בעמוד 16, עקוב אחרי ההור- אות הנוספות בגליונות הבאים. הסב אל התחרות גם את תשומת-לב חברי ר"ח ומכר"ח.

לאדמת גרמניה, קבר-איש אחד גדול היא, ועל הסבון הנרמני אמרו קדיש כי חלבם שומנם של אויבים הוא ולעולם, לעולם אל תוסיפו לדבר עבר דיה, כאשר בפשרה זו אמרו ההולכים למות: "שמע ישראל".

ציחצוח במדבר

בכשר לכמה על ביקורו של שר הפיתוח רב יוסף בערבה (העולם הזה 853): לא שוחח השר עם את עובר, לא בירך איש לשלום, לא התענין בתנאי העבודה המיוחמים של הערבה. הוא המ- תובכ כשר כרטיס מתנאח, נידח את מון האוחר הקשה — הוא עצמו היה מצוהצא מכף רגל ועד ראש — ולא טרח אפילו לדאוג את העובדים המיוזעים בכרית הפוספטים. בסופו של הביקור עלה לחדרו, התרחץ וביקש מאחד מעובדי המפעל שיראו לציחצוח עליו. היכן התרנל שר בישראל שפועלים בערבה יצחצחו את עליו?

הזכרד הקטן

אחרון רגע (העולם הזה 851), בסרטו שפר מיליון לירות עליו. למה התרנל שר בישראל כפי מיליון הירות ולא כן מאה מיליון לירות, כפי שכתבתם.

פוקי, לונדון

העולם הזה מצטער על הטעות הקטנה. חושבני קשה מאוד להשאן את מראיה (העולם הזה 852), אשתו הייהפיה של השאח האיראני, לסורה בקוראן...

משה שבסיס, מעין ברוך

ג'ין הדפוס בילבל את המגיה, המעדיף גם בלאו הכי את אשתו של השאח על מוסר הקוראן.

מי אשם?

מכיון שזה השבוע השלישי שאני מקבל את העולם הזה רק ביום הראשון וכן מניע העתון אלי כשהוא פתוח, אף על פי שנראים עליו עדין הסימנים שנסגר בידיכם, באקשכם מאוד לכרד מהי סיבת הדבר.

מיכה הרמן, פרדס-חנה

תלונתו של הקורא הרמן אינה הראשונה מסוגה. המינהלה פנתה לנהלת הוואר אולם אין עדיין תשובה ממנה.

המשפחה הנורמלית

לאנדרוניוס, השבועון המצוייר למשפחה הנור- מלית (העולם הזה 853) בלבד אותו לומרי. אני כבר לא יודע אם אני היא או הוא... על כל מי- היאהוא, הואהיא, היאאני או הואהיא — צחקתי עד מות. הא"חא...

קצת יותר פורנווגימיות ואינפורנווגימיות עשר יים רק להעלות את רמתו של עתוננו האובייקטי- טיביטי...

יוסף ארוך, תל"אביב

אין זו אלא דרישה מינימומית, הוגנוסית בחחלט.

מערכת ג' מתחרת בבוקר. כמו ב- מערכה ראשונה. אחמד אפנדי (מתמתח ב- מיטה, צונק): איברהים, יא- איברהים. איברהים (מופיע, אינו מחייך).

אחמד: מי הנשיא הבוקר? איברהים (מתחל בשעון): אחת, יא-סידי. (סוף, לפי שעה)

החמשיר היה היה איש, פקיד ה- שהובל ברחובות כאסיר, "לא נבתי ו" צחח. "הן אותך משוט כן במוסד חז"רות נשאירו"

בשרים (מפהל, לונס קא- הוה): בעצה, למה לא אני? אחמד: כרצונך, יא סידי. (מרים את שפופרת הטלפון): החייט? אני מבקש חליפת- נשיא עם כל הקישוטים הר- גילים... (מקשיב, פניו מת- דורים, טוגר את הטלפון בטעס). מצטער, יא-סידי, ה- חייט הוכרו כרעג לנשיא ב- מרכו.

מערכה ב' רחוב בעיר הברית המו- נים מתרוצצים, ערבי א: נגיב או לא נגיב? אחמד (מופיע, מחייך): איברהים: מי הנשיא ה- בוקר? אחמד (מתחל בשעון): ערבי ב: הנה השאלה דאגתי, יא סידי, בצפון יאסר מסעוד וברדום סעיד ב- צעקות. המולה, הפיכה.

מערכה ג' אחמד: מי הנשיא ה- בוקר? אחמד (מופיע, מחייך): איברהים: מי הנשיא ה- בוקר? אחמד (מתחל בשעון): ערבי ב: הנה השאלה דאגתי, יא סידי, בצפון יאסר מסעוד וברדום סעיד ב- צעקות. המולה, הפיכה.

מערכה ד' אחמד: מי הנשיא ה- בוקר? אחמד (מופיע, מחייך): איברהים: מי הנשיא ה- בוקר? אחמד (מתחל בשעון): ערבי ב: הנה השאלה דאגתי, יא סידי, בצפון יאסר מסעוד וברדום סעיד ב- צעקות. המולה, הפיכה.

מערכה ה' אחמד: מי הנשיא ה- בוקר? אחמד (מופיע, מחייך): איברהים: מי הנשיא ה- בוקר? אחמד (מתחל בשעון): ערבי ב: הנה השאלה דאגתי, יא סידי, בצפון יאסר מסעוד וברדום סעיד ב- צעקות. המולה, הפיכה.

העולם הזה

השבועון המצוייר לאינפורמציה

בשרים (מפהל, לונס קא- הוה): בעצה, למה לא אני? אחמד: כרצונך, יא סידי. (מרים את שפופרת הטלפון): החייט? אני מבקש חליפת- נשיא עם כל הקישוטים הר- גילים... (מקשיב, פניו מת- דורים, טוגר את הטלפון בטעס). מצטער, יא-סידי, ה- חייט הוכרו כרעג לנשיא ב- מרכו.

מערכה ו' אחמד: מי הנשיא ה- בוקר? אחמד (מופיע, מחייך): איברהים: מי הנשיא ה- בוקר? אחמד (מתחל בשעון): ערבי ב: הנה השאלה דאגתי, יא סידי, בצפון יאסר מסעוד וברדום סעיד ב- צעקות. המולה, הפיכה.